

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 781/2021
06.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Јована Добријевић, адвокат из ..., против тужених малолетног ББ и малолетне ВВ из ..., чији је законски заступник мајка ГГ из ..., коју заступа пуномоћник Ивана Перовић Семеновић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 356/20 од 17.09.2020. године, у седници одржаној 06.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 356/20 од 17.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 469/17 од 13.03.2020. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета ББ плаћа месечно износ од 35.000,00 динара, а на име издржавања малолетне ВВ износ од 28.000,00 динара укупно 63.000,00 динара сваког 01. до 05. у месецу за текући месец почев од 15.03.2017. године, као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови уплатом не текући рачун законске заступнице малолетних тужених означен у том ставу изреке, чиме је измењена пресуда Првог основног суда у Београду П2 576/15 од 09.12.2015. године, преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 299/16 од 26.05.2016. године у делу који се односи на обавезу издржавања малолетне деце од стране оца. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражено да се умањи његова обавеза да доприноси издржавању тужених и то испод досуђеног износа од 35.000,00 динара месечно за малолетног ББ и 28.000,00 динара месечно за малолетну ВВ па до траженог износа од по 17.500,00 динара за свако дете, укупно 35.000,00 динара почев од 15.03.2017. године до дана подношења тужбе. Ставом трећим изреке утврђено је да је тужба повучена у делу којим је тражено да се измени пресуда Првог основног суда у Београду П2 576/15 од 09.12.2015. године и малолетна деца повере оцу на самостално вршење родитељског права, а да се тужена обавезе да на име свог дела доприноси издржавању малолетне деце плаћањем месечног износа од 50% својих редовних месечних примања и да се уреди модел виђања малолетне деце са мајком. Ставом четвртим изреке одбијен је предлог тужиоца

за одређивање привремене мере којом је тражено да се тужилац обавезе да доприноси издржавању малолетне деце месечно износом од по 15.000,00 динара, укупно 30.000,00 динара почев од 15.03.2017. године као дана подношења тужбе. Ставом петим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 356/20 од 17.09.2020. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је тужилац обавезан да на име свог доприноса за издржавање малолетног ББ плаћа месечно износ од 30.000,00 динара, а на име издржавања малолетне ВВ износ од 24.000,00 динара што укупно износи 54.000,00 динара и то сваког 01. до 05. у месецу за текући месец почев од 15.03.2017. године, као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови уплатом на текући рачун законске заступнице означен у том ставу изреке, чиме се мења пресуда Првог основног суда у Београду П2 576/15 од 09.12.2015. године, преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 299/16 од 26.05.2016. године у делу који се односи на обавезу издржавања малолетне деце од стране оца, тужиоца, док се за износ од 5.000,00 динара на име издржавања малолетног ББ и за износ од 4.000,00 динара на име издржавања малолетне ВВ захтев одбија као неоснован. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што је одбијен захтев тужиоца у делу којим је тражио да се умањи његова обавеза да доприноси издржавању малолетне деце испод досуђених износа, а до траженог износа од по 17.500,00 динара, односно за укупан износ од 35.000,00 динара почев од 15.03.2017. године као дана подношења тужбе, као неоснован. Ставом трећим изреке одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда у ставу петом изреке. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешено и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију тужених.

Поднеском од 21.03.2022. године, који је достављен првостепеном суду и поднеском од 29.03.2022. године, који је достављен Врховном касационом суду, законска заступница малолетних тужених је обавестила суд да на основу члана 419. у вези са чланом 369. став 2. ЗПП повлачи ревизију изјављену против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 356/20 од 17.09.2020. године.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужених није дозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 3. ЗПП ревизија је недозвољена ако је ревизију изјавило лице које је повукло ревизију.

Како је у конкретном случају ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 356/20 од 17.09.2020. године повучена, то је ревизија недозвољена на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић